Асен сподави въздишката си,махна с ръка,помъчи се да разгони затаената тревога.

На дясната му ръка блесна пръстена който му беше донесал преди два дни съвършеният брат Хламен като поздрав от далечното албигойско гнездо замъка Монсегюр,който се издигаше на приоблачни висоти в Пиринеите.На пръстена бе изрязан знака на катарите - пчелата. Всяка година ,за деня на летното слънцестоене,21 юни,съвършените братя от вярата на бугрите му изпращаха някакъв дар. На 21 юни в замъка Монсегюр бугрите албигойците чествуваха празника на Слънцето.На този ден в осмоъгълния замък слънцето се виждаше едновременно от всички страни. Слънцето...Символа на доброто... Нему се кланяха древните Аспарухови българи... И в богомилската вяра българите се бяха помъчили да съединят догмите на Евангелието с добродетелите на древните предци...

Хиляди противоречиви мисли го нападнаха,безпощадни,неумолими. Беше ли Борис Михаил сбъркал когато бе потъпкал вярата на суровите си люде? Нима византийската църква бе дала на людете истините проповядвани от Христа? И така - българската душа се беше раздвоила. Без да може да забрави хилядолетните истини на своя суров закон,без да може да отхвърли чистата възвишена проповед за обич и мир...

Вярата на бугрите...

Българинът не можеше да приеме догми които противоречат на истината възвестена от апостолите.Петър беше пропвядвал на запад,а Павел на изток...Защо князете на църквата спореха за първенство? Защо намисаха възвишеното божие слово в световните разпри?

Източната и Западната църква сякаш бяха забравили думите на Назарянина в Иоановото писание: " По това ще познаят всички,че сте мои ученици,ако любов имате помежду си."

Щом върховните проповедници на учението за любовта,можеха да се ненавиждат помежду си,какво оставаше за невежите,за насилниците,за алчните за земни блага?

Не беше ли наистина този свят творение на Дявола,както учеха последователите на Мани? По дух людете принадлежаха на Доброто,а по плът на Злото.На Светлината и на Мрака... На щедростта и на алчността,на прошката и мъстта.

Асен отново дълбоко въздъхна,скръсти ръце,оглъбен в своя разговор с Миросъздателя...